Ч. 88. Пятниця 5 мая (22 цьвітня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поєдиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

На Далекім Всході. — Справа марокканьска.

Російский міністер війни ґен. Сухомлїнов виїхав тепер до російских посілостний на Далекім Всході. Той виїзд пригадує мимохіть подібну виправу ґен. Куропаткина перед російско-японьскою війною. Тоді розходило ся о інспекцию російских войск, о розслїджене военного поготівля Росиї в так далеких краях. Міністер має відбути наради з тамошними комендантами, оглянути укріпленя у Владивостоці, перевести перегляду войск. Отже подібність з подорожию Куропаткина дуже велика.

Пізнїйший начальний комендант у війні з Японцями, комендант нещасливий, котрий нї одною побідою не зумів оправдати довіря, яке покладано на него, показав ся був Куропаткин в своїм справозданю о станї російских сил оружних на Далекім Всході дуже легковірним. Впевнював, що Росиї не грозить нїяка небезпечність, що коли би прийшло до війни, то така війна мусїла би скінчити ся лише російскою побідою. Звістно, в що перемінили ся ті впевненя.

Маючи в памяти так сьвіжі ще події, Сухомлїнов покаже ся певно осторожнїйший в оцїнюваню дійстного стану річи і віщованю. Впрочім треба дуже сумнївати ся, чи така коротка і поверховна інспекция може довести до цїли, особливо в Росиї, де обманьства і крадежи процвитають з нїгде невиданою силою.

А що помимо всяких урядових заперечень заносить ся на Далекім Всході знов на поважні події, доказує хоч би той виїзд ґен. Сухомлїнова, вислїд пятигодинної міністеріяльної наради. Очивидна річ, що до кровавої розправи не прийде ще нинї нї завтра; дипльоматия все ще веде свої переговори. Але російско-хіньскі відносини такі, що тяжко гадати, аби при помочи писем можна було відогнати надходячу бурю. Занепокоєне, яке обхопило хіньске населене, є загальне, а правительство обіцюючи з одної сторони всякі можливі уступки Росиї, пересуває рівночасно на всякий случай значні сили оружні з полудня до північної Манджуриї. А в торговельнім сьвітї бачать видко більшу, близьку небезпечність, скоро хіньскі купцї закривають свої склепи у Владивостоцї і не хочуть вдавати ся в нїякі інтереси на довший речинець. Рівночасно хіньска праса піддержує з великою енерґією противросийску аґітацию, молодіж шкільна устроює штрайки на знак протесту против уступок розбленних Росиї, в цїлім краю кипить всьо як в горнци.

Сильна полїтика у відношеню до Хіни — пише російска часопись „Утро Россіи“ — була би можлива тільки тоді, коли би опирала ся на дійстній, пригнїтаючій силї. Але такої сили не має Росия на Далекім Всході.

Нема її на Амурі, нї на всхідно-хіньскій зелїзници, нї на монгольскій границї. Не мала Росия досить сил коло так важної під взглядом економічним і полїтичним точки, як Кульджа в хвили недавного заостреня відносин з Хіною, коли скорим рішучим рухом одного російского відділу в напрямі Кульджи можна було відразу зробити конець митарством хіньского правительства.

Отже показує ся, що Росия не має в Азиї сили. Ті щирі слова російскої часописи сьвідчать, що Росия вже не кине ся так легкодушно до борби, як то зробила свого часу, визиваючи Японію. Але подій не можна передвидїти. Може лучити ся, що они приберуть несподіваний оборот і приневолять Росию до виступленя, заки ще всціє скріпити ся. Так наслїдки неоглядної війни з Японією грозять чим раз новими несподіванками. Бо і ослабленє російскої поваги і сили на Далекім Всході і розбудженє Хіни з вікового сну, суть безпе-

---

4)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

Карльсбад то повітове місто; там єсть, що правда, ц. к. староста, але справи купелеві належать до міста і стоять під управою бурмістра. В купелевих домах як в цісарских купелях, в купелевім домі коло Шпрудля, в домі курацийнім або т. зв. кургавзї і в купелях Єлисавети лагодять купіль з мінеральної води, також студені і теплі туші, парню і купелі в звичайній воді; в пишних цісарских купелях лічать ще за помочию студеної води, роблять парню для кождого гостя окремо, масують та заставляють людий купати ся в горячім воздусї, в сьвітлї, або лагодять електричну купіль. Наконець в купелевім заведеню коло зелїзного жерела роблять зелїзні купелї, а коло жерела з квасною водою купелї з вуглевим квасом.

Для тих гостий курацийних, що мусять богато ходити як і взагалї для всїх, що мешкають в Карльсбадї, робить велику вигоду деревляний і асфальтовий брук на головних улицях. Такий брук не лиш удержує в містї як найбільшу чистоту, але й причинює ся до того, що рух возовий відбуває ся дуже тихо. Правдивим добродійством єсть ґранїтовий пісок, котрий виповняє многі стежки. Навіть підчас великої зливи земля не розмакає. Метою многих піхотинців врана то жерела, а по полудни то котрась із реставраций або каварень, котрих тут при улицях проходових і за містом єсть значне число.

Найперша і найславнїйша реставрация, каварня і гостинниця то Пуппа на кінци старої луки з прекрасним огородом концертовим. За 15 мінут можна звидси зайти до каварні Сансусі. На скалистих стїнках виписані тут стишками і прозою всїлякі славословія і подяки жерелам та поетичні спомини. Ще славнїйші як гостинниця Пуппа суть ті променади, які що дня по полудни відбувають ся перед сим заведенєм. Аж тут можна добре придивити ся, яка то мішанина з цїлого сьвіта збирає ся в Карльсбадї. З народностий у Пуппа переважають Росияни і Анґлїйцї і обі ті народности проявляють тут свою питоменність з такою свободою, якої більшої мабуть не позваляють собі й дома.

Лишаючи Каролїв міст лїворуч, заходимо тїнистою алеєю до каварнї Posthof, до котрої курацийні гості також дуже численно навідують ся. На снїданє приносять з собою дуже мягоньке печиво з міста. А треба й то знати, що карльсбадске печиво то також специяльність, якої деинде не знають; „карльсбадскі сухарки“ і „карльсбадскі медівники“ знані і люблені загально. В сїй каварни грає три рази на тиждень по полудни музика в тїнистім парку і сходить ся богато гостий. Перед домом стоять памятники князя Шварценберґа і нїмецкого поета Кернера, котрий тут в 1813 р. вилїчив ся з своїх ран. Поза цісарским парком показують історичну кузню, в котрій російский цар Петро званий Великим підчас своєї карльсбадскої курациї зробив підкову. В честь того російского царя поставлено також памятник коло згаданого повисше „оленього скоку“ або Гіршеншпрунґа. Таких історичних памятників в охрестности Карльсбаду єсть ще більше.

Карльсбад має одну римо-католицку церков, одну нїмецко-евангелицку, одну російско-православну, одну анґлїканьску і одну жидівску божницю. Як бачимо, всї важнїйші віроісповідання мають тут свої доми божі. До недавна була особливо в моді нова російска церква, побудована на замковій горі серед красної части міста, повної пишних віль. Своїм богатим стилем російских православних церков і своїм красним положенєм притягає она ще й нинї карльсбадских курацийних гостий до себе. В перших початках заходила сюди на богослуженя найперша аристократия зі всего сьвіта очевидно не того, щоби тут помолити ся, але щоби побачити як на російский лад править ся богослуженє з цїлою парадою. Показати ся в сїй церкві належало до доброго тону. Не менше притягаючою єсть і жидівска божниця, пишна будівля в маврийско-романьскім стилю. Вечером в шабас, коли тут править ся при співах богослуженє, можна тут побачити не лиш нашних пейсатих жидів, але й анґлїйскі дами з високої аристократиї і магометаньских Турків.

Та й про всїлякі добродійні заведеня в

речно гіркими овочами нещастної росийско-японьскої війни.

Француский президент міністрів, Моні, нараджував ся довший час з француским амбасадором з Берлина, Камбоном, котрий тепер прибув до Парижа. Предметом наради була марокканьска справа, а іменно питане, яке становище супротив неї займе Німеччина. Камбон на основі порозуміня з берлиньскими політиками запевняв, що Німеччина признає зовсім свободу діланя Франциї в Марокку, однако була би приневолена змінити своє становище в хвили, коли би поступоване Франциї нарушило договор заключений в Альжезірас. Послідна нота німецка вислана до француского правительства не має ціхи ані погрози ані визиваня.

Під вражінєм півурядової заяви „Nordd. Allg. Ztg." аґенция Гаваса обстає при тім, що Фез рішучо загрожений повстанцями. „Temps" зазначує, що заява „Nordd. Allg. Ztg." з притиском вказує на те, що держави підписані на договорі в Альжезірас відзискали би свободу діланя в сій хвилі, коли Франция нарушила би постанови сего договору. То вказує виразно, що Німеччина в такім случаю не приглядала би ся рівнодушно подіям в Марокку і поступованю Франциї, наколи би она справді нарушила згаданий договор. Також іспаньске дневникарство висловлює погляд, що поведенє Франциї в Марокку є явним нарушенєм договору в Альжезірас. Тепер бачать вже всї держави, що розходить ся тут о великий войсковий похід в ціли підбою Марокка. Треба отже виждати, чи инші держави згодять ся на таку самоволю Франциі. — Тимчасом в анґлійскім парляменті заявило правительство, що діяльність розпочата Францией в Марокку не наміріє змінити status quo в сім краю і тому анґлійске правительство не бачить потреби протестувати против поступованя Франциї.

Новинки.

Львів, 4 мая 1911.

— З армії і краєвої оборони. Є. В. Цїсар іменував шефом ґенерального штабу львівского корпуса підполковника ген. штабу Фр. Римля. — Санітарним шефом дивізиї кавалерії в Станиславові іменований лікар штабовий др Давид Шварц.— Лікар штабовий др. Бог. Задурович перенесений з 10 п. польних гавбіц до 57 пп.; др. Ґуст. Давід з 7 п. арт. поль. до ґарніз. шпиталя в Перемишли. В стан спочинку перенесені: полковник Й. Валля 16 п. кр. обор. і Люм. Пісарік 18 п. кр. обор. комендант львівск. округа ополченя.

— Незатвердженє вибору. Читаємо в „Gaz. Narodow-ій": „З Жидачева доносять нам: Наспіло тут як раз письмо що Цїсар не затвердив вибору о. Сеника на віцепрезеса ради повітової в Жидачеві. Викликало то велике а користне вражіне, бо о. Сеник приступив (не приступив а належить — *Ред. Н. Ч.*) до партиї росийской, в котрій проводить п. Дудикевич і відграває в нїй визначну ролю, а та обставина була без сумніву причиною незатвердженя того вибору. Рішенє то причинить ся без сумніву до з'орієнтованя тутешних Русинів а почасти і Поляків, котрі з небезпечности росийской пропаґанди в нашім краю не завсїгди здають собі справу і не досить строго переводять ріжницю, котра іменно в послїдних часах зарисувала ся межи Русинами а приклонниками пропаґанди і аґітациї росийскої".

— Лїцитация. Дня 10 мая 1911 о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Тернопіль публична лїцитация невідобраних товарів як: горівки, руми, меблї, сьвічки, мука кістяна, машини до шитя, желїза, прибори до подорожі, товари блаватні, щітки і т. п.

— Про зрабованє каси на двірци в Яслї доносять тепер: В ночи з недїлї на понедїлок мабуть межи 12 а 2 год. вломили ся до будинків на двірци злодії і вкрали вертгаймівску касу, в котрій було готівкою 6000 К і акти войскові, а іменно розпорядженя на случай мобілїзациї. Замок в вхідних дверах не був нарушений і можна би здогадувати ся, що двері не були замкнені, але злодії розбили мур, в котрім була вмурована каса. Тим однак злодії не вдоволили ся, що забрали касу; они ще перешукали нові бюра в IV-ім будинку, а з одного бюра забрали 62 К 5 с зложені на леґітимациї. Вість о розбитю каси наробила в місті богато шуму. Жандармерия почала за злодіями слїдити і бодай слїди злодіїв удалось її відшукати. На другий день о 1 год. по полудни в лузї над рікою знайшла розбиту касу, а в нїй ненарушені войскові папери, але впрочім за злодіями і готівкою пропав всякий дальший слїд.

— Мантій з доброго роду. Львівска полїция пошукує за паничем Квасьневским сином властителя більшої посїлости, котрий на шкоду родини допустив ся кількох більших обманьств. Між иншими підчас великодних сьвят перебуваючи у свого брата, властителя більшої маєтности в Коломийщині підписав рецепіс почтовий виставлений на називско брата, а відобравши 3000 К щез без слїду. Квасьневский має 20 і кілька лїт і знаний був в місті як гуляка.

— Дрібні вісти. Оногдешна пожежа в місті Бенґер (Мен в Сполучених Державах) знищила 100 домів купецких, 275 віль і 7 церков. Шкоду обчисляють на 17 і пів міліона кор. — В Семиречіньску в Туркестанї дало ся почути сильне землетрясенє і викликало переполох серед тамошного населеня. — З Коломиї доносять, що президент тамошного суду окружного п. Лисяк перейшов на емеритуру. — На ул. Льва Сапіги знайдено срібний годинник „Роскопф" а в міскім театрі на коритари другого поверха два банкноти по 10 К. — П. Евг. Чапраньский згубив по дорозї до Віденьскої каварнї срібний годинник а панї Каролина Прокшова згубила у вагонї електричного трамваю золотий перстінь зі смараґдом. — Збанкротовали: Іцик Шпайхе, купець в Косові, Лянґерман, товари ґалянтерийні з Турці над Стрийом, Рухла Цвайґер, торговля ґалянтерийних товарів в Будзанові.

— За дурний жарт кара. Войтїх Слєпко приймив на роботу Максима Петрова з Гаїв під Львовом а той зачав розповідати другим робітникам, що в Гаях була бійка, в котрій він ще з другим убили колами двох людий; єму удало ся втечи а других арештувала жандармерия. О тім оповіданю довідала ся полїция і арештовала Петрова. Він тодї сказав лиш для жартів і розповідав ту видумку і випирав ся рішучо, мов би кого убив, а все-таки задержано его в ареші, доки справа не вияснить ся. Так посидить собі Петров в ареші і буде мати научку, що дурних і нерозважних жартів не треба робити.

† Померли: О. Василь Білецкий, сьвященик-ювілят львівскої архіеп. парох в Страдчи під Яновом коло Львова, батько о. митрата Андрея Білецкого упокоїв ся дня 27 цьвітня в 88 р. житя а 60 сьвященьства. — Мартин Мойсейович, нотар в Залїщиках помер в Загірю дня 29 цьвітня с. р. в 74 р. житя.

Карльсбадї тут би ще згадати, а єсть їх не менше лиш одинайцять. Великий приют цїсаря Франц Йосифа ще будує ся. Ц. к. австрийский дім купелевий приймає на час пяти курацийних період по 62 офіцирів і по 44 мужа, австрийский дім курацийний білого хреста приймає по 57 осіб на чотири періоди. Та й австрийскі урядники можуть тут знайти приміщене в добродійнім заведеню а Жиди мають з 1903 р. при ул. Бельві свій великий приют побудований на памятку ювилею панованя цїсаря Франц-Йосифа.

О займавостах в Карльсбадї і житю в нім можна би ще богато розповісти, але поки що кінчимо на сім, бо хочемо звернути увагу на иншу не менше цікаву а як для Карльсбаду навіть дуже важну справу. Єсть нею

Карльсбадска курация.

Дуже цікавою і вельми поучаючою показує ся статистика Карльсбаду. Що правда, не маємо найновійших дат під рукою, але се не має нїчого до річи, бо й числа з перед десяти лїт дуже ясно і поучаючо промавляють.

Рік 1901 виказує в Карльсбадї такі числа: Всїх курацийних гостий було тут того року 52.500 (в минулім році вже 60.000) осіб. До сего однак не вчисляє ся тих 125.000 проїзжих і туристів, т. є. таких осіб, котрі задержували ся в Карльсбадї менше як вісїм днїв. (Півтора сотки лїт тому назад було в Карльсбадї всего лиш 300 річних гостий.) З повисшого числа дала сама Европа 48.800 а инші части сьвіта 2.700 курацийних гостий. З Австро-Угорщини з'їхало ся 21.600 із заграниці загалом 30.000. З австро-угорских країв дали Чехи, Морава і Шлеск 6610, Долїшна Австрия 5504, Галичина і Буковина 3348 (в сім значне число Жидів) і Угорщина 5216 гостий курацийних.

Число гостий із заграниці представляє ся як слїдує: Німеччина 16.800, Пруси 10.500, Саксонія 2.200, Бавария 1.700, Росия 5.743, Румунія 1.100, Франция 600, Анґлія 1.021, Данія Швеция-Норвеґія 500, Італія.

На одного курацийного гостя припадало в 1901 р. пересїчно 26 днїв. Коли взяти днї курацийні за основу обчисленя, то на перед сезонову пору (від сїчня до мая) припадало 215.000, на головний сезон (червень серпень) 958.000, а на посезонову добу (вересень грудень) 164.000 курацийних днїв. Що до пола то було 52 процент (26.800) мужчин, а 48 процент (24.700) женщин. Після званя було: купців, промисловців, ремісників, ґірників, рільників і лїсничих 52·3 процент; властителїв домів 9·6, урядників 8·4, войскових 4·1, учителїв і професорів 3, адвокатів і нотарів 2·6, артистів і журналїстів 0·7 процент і т. д.

Тут треба ще й то додати, що води карльсбадскої уживають до лїченя в цїлім сьвітї і єї розсилають длятого у великій скількости у фляшках і бутлях. В 1901 розіслано 2,200.000 фляшок або два рази тілько, кілько перед 25 роками. Розсилкою води займає ся головно від 1867 до 1876 Генрих Маттоні, котрий розіслав більше як міліон фляшок. Карльсбадску сіль висилають від 1735 р. і в тім роцї розіслано 115 фунтів. В 1850 р. розіслано вже 1.280 кільоґрамів, в 1880 р. 38.099 кг., в 1890 р. 48.972 кґ., а в 1901 р. аж 73.000 кл.

Той, хто поправдї завів карльсбадску курацию і підніс се курацийне місце до сьвітової слави, був др. Давид Бехер, котрого лїченє основувало ся на питю води із всїляких жерел, на купелях і проходах по хороших лїсах, а головно на знаній загально „карльсбадскій дієтї". В карльсбадскій курациї треба відріжнити дві головні доби. В першій добі курация опирала ся на тім, що недужі лиш купали ся у водї з карльсбадских жерел а купали ся так, що сидїли по 10 або й по 12 годин у водї. В другій добі вже не купали ся, лиш пили воду з жерел, але й знов пили без кінця по 40 а навіть по 60 чарок на день.

Аж до половини минулого столїтя удержували ся в Карльсбадї з малими змінами Бехерова курация, котра як сказано, поклала основи до слави сего курацийного місця. До Карльсбаду на курацию приїздили головно такі недужі, котрі попали в хоробу в наслїдок злого способу житя, викликуючого злу обміну творив в тїлї, такі недужі, котрі або невідповідно живили ся і набавили ся нежиту жолудка і кишок, або якоїсь хороби печінки, хороби жовчевої, цукрової і т. п., люди затовстілі, хорі на ґіхт і ревматизм.

Не треба й казати, що многі з недуг мають свою причину в тім, що чоловік відповідно до тої поживи, яку приймає не виконує такого руху, як би потреба і длятого обміна творив не відбуває ся так, щоби то виходило на здоровлє; противно, внаслїдок малого руху на сьвіжім і чистім воздусї кров занечищує ся а внаслїдок чого приходить опісля всїлякі хороби.

(Дальше буде).

— З почти. З днем 1. мая с. р. заведено в Тростянци великім, місцевости, що належить до округа доручень ц. к. уряду почтового в Олїєві, почтову складницю зі звичайним кругом дїланя. Складниця ся буде получена з ц. к. урядом почтовим в Олїєві через тиждневе чотирораэового пішого післанця в понедїлки, середи, четверги і суботи. — Рівночасно заведено почтову складницю в Бортниках, місцевости, що належить до округа доручень ц. к. уряду почтового в Товмачи. Складниця ся буде получена тиждневим чотироразовим післанцем, т. є. в понедїлки, середи, четверги і суботи.

— Усім щирим патріотам в примір до наслїдованя. Недавно появила ся в „Дїлї" статя дра Костя Кульчицкого з проєктом оподаткованя наших економічно-кредитових інституций на річ приватних українських шкіл. Спосіб: стягане відсотків при удїлюваню позичок, жадаючи від позичаючих народного стемпля рідної школи. Що такий проєкт може увійти в дїйстність і принести чималий дохід на фонд українських шкіл, маємо вже живий примір на касї Райфайзеньскій в Комарові коло Галича. Місцевий парох о. Александер Вергановский прислав недавно на школи Р. Т. П. 15 К, які зібрав протягом кількох місяців саме в сей спосіб, стягаючи від позичаючих в Райфайзенцї невеликі відсотки по 10—20 до 50 с. на рідну школу. Коли взяти на увагу, що у нас в Галичинї буде до 500 менших кредитових інституций, не вчисляючи більших по містах, колиб кожда зібрала на місяць від своїх членів при позичках бодай по 5 К мінімального податку, то вже в роцї малиб ми 30.000 К, значить ся, квоту, якою можна удержати річно зо дві такі школи видїлові, як дївоча ім. Шевченка у Львові, або зо 6 шкіл народних хоч би й 4-клясових, або й цїлу низшу ґімназию. А беремо прецїнь тілки мінімальну квоту, стягану від найдрібнїйших позичок в невеликій сільскій кредитовій інституциї. Річ певна: зі зростом наших економічно-кредитових інституций і розбудженєм в масах сьвідомости національних потреб мусять найти кріпку основу і наші змаганя на поли культуральнім. — *З руского Тов. педаґоґічного.*

— Крадіж реліквій в Єрусалимі. Недавно тому прийшло було в Єрусалимі до досить грізних заворушень, про котрі одна з париских ґазет одержала тепер листовно слїдуючу інформацию:

Якийсь дуже богатий Анґлїєць взяв ся був перед якимсь часом до розкопів на горі, на котрій стоїть Омарова мошея, бо мав надію, що знайде там гріб Давида або ківот завіта — ту сьвяту скриню, в котрій знаходили ся десять заповідий божих. Розкопи ті відбували ся спершу під надзором якихсь двох панів з Константинополя; анґлїйский слїдитель платив їм за їх труди 850 кор. місячно. Недавно тому обох тих панів покликано до Константинополя а заступлено особами, що мешкають таки в Єрусалимі. Аж ось в ночи з 17 на 18 цьвітня зайшов той Анґлїєць і кількох єго приятелїв до мошеї Омара і при помочи ще якихсь спільників отворив ненарушений там гріб. Що там знайшли в тім гробі і що забрали, того ніхто не знає на певно. Єрусалимскі музулмани кажуть, що Анґлїєць вкрав звідтам палицю Мойсея, меч Саломона і ківот завіта разом з десятьма заповідями божими. Скликано зараз збори, на котрих против того запротестовано, але більше не можна було нїчого зробити, бо той Анґлїєць і єго помічники виїхали ще 18 цьвітня та повезли з собою більше як 30 скринь зі зрабованими предметами до Яффи. Ще того самого дня забрано дорогоцїнну добичу на корабель.

Позаяк можна припускати, що власти адмінїстрацийні знали о плянах анґлїйских археольоґів, то гнів музулманів звернув ся в першій лїнії против ґубернатора міста, а що він вже й без того був нелюблений, то грожено єму а з ним разом і комендантом жандармерії. Вечером настав був таки справдешний переполох в місті. В цїлім місті склепи і монастирі були позамикані. Говорено навіть о різни християн; на щастє однак та вість не потвердила ся. Великого шейха Омарової мошеї і єго синів арештовано.

Телеґрами.

Лісбона 4 мая. В маґазинї пороху в Канаріка коло Лісбони настала експльозия. Кілька осіб погибло, богато єсть зранених.

Петербург 4 мая. Ревізия сенатора Найгардта викрила нові надужитя і крадежі на зелїзницях петербурского і варшавского району, доходячі до 10 мілїонів рублів.

Петербург 4 мая. Під ослоною полїциї розпочали ся виклади на петербургскім унїверситетї.

Атини 4 мая. Палата ухвалила постанову, після котрої верифікация виборів посольских єсть застережена окремому трибуналови.

Вашінґтон 4 мая. Після довірочних вістий з департаменту державного відносини в Мехіку погіршили ся. Повстанцї близь Мехіка розвинули рухливість, викликуючу підозрінє.

Танджер 4 мая. Аґентия Гаваса доносить з Фезу під датою 27. цьвітня: Майор Бремон з своїм віддїлом вмашерував тут вчера. Меґаля була в повнім порядку. Она вела борбу з повстанцями ще перед самими мурами міста. Повстанцї ще не поборені вповнї.

Курс львівский.

Дня 3-го мая 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку ґіпот. гал. по 200 вр.	704·—	710·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	460·—	470·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	561·—	568·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	532·—	540·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку ґіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—.—
Банку ґіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв.	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·50	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92·20	92 90
III. Облїґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	99·10	99·80
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·20	92·90
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·30	94·—
„ м. Львова 4% по 200 К.	92·50	93·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	100·—	108·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	75·—	81·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	54·—	60·—
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	70·—	76·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	38·25	42·25
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок нїмецких	117·50	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{22}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7$^{\underline{30}}$, **9**, 10$^{\underline{15}}$, **1**$^{\underline{30}}$, **2** §) 5·48, 7$^{\underline{15}}$†) **8** $^{\underline{25}}$, 9$^{\underline{50}}$.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10$^{\underline{10}}$†), 10$^{\underline{30}}$.
†) з Красного.

З Черновець: **12**$^{\underline{05}}$, 5$^{\underline{45}}$†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6**$^{\underline{26}}$, 9$^{\underline{34}}$
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·$\underline{45}$, 10·$\underline{19}$ §), 11·$\underline{00}$.
§) Від $^{18}/_6$ до $^{10}/_9$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·$\underline{00}$.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·$\underline{00}$.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·$\underline{20}$.

З Стоянова: 10·04, 6·$\underline{30}$.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13. 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·$\underline{24}$*), 9·$\underline{57}$, 12·$\underline{00}$§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·$\underline{11}$.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·08*), 10·36, 6·$\underline{23}$*), 9·42, 12·$\underline{00}$§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·$\underline{35}$, 3·$\underline{40}$, **8**·22, 8·45, **2**·30§), **2**·45, 3·50*), 5·46†), 6·$\underline{05}$, **7**·$\underline{00}$, 7·$\underline{30}$, 11·$\underline{10}$.
*) до Ряшева, §) від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2**·18, 8·$\underline{46}$, 11·$\underline{13}$.
†) до Красного.

До Черновець: **2**·$\underline{50}$, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·20, 3·05*), 6·$\underline{29}$†), 10·$\underline{48}$.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·$\underline{50}$, 11·$\underline{25}$.
§) Від $^{18}/_6$ до $^{10}/_9$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·$\underline{40}$.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·$\underline{49}$, 11·$\underline{35}$*).
*) до Рави руской (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6$^{\underline{00}}$.

До Підгаєць: 5·$\underline{58}$, 6·$\underline{16}$.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·$\underline{09}$, 11·$\underline{33}$.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·$\underline{30}$, 10·$\underline{40}$§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·$\underline{51}$, 10·$\underline{59}$§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).